

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Dvořákem v právní věci **žalobce: P. H., zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem**, advokátem, se sídlem Na Zlatnici 301/2, 140 00 Praha 4, proti **žalovanému: Krajský úřad Pardubického kraje**, se sídlem Komenského nám. 125, 532 11 Pardubice, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 9.3.2015, č.j. KrÚ 15246/2015/ODSH/13

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 9.3.2015, č.j. KrÚ 15246/2015/ODSH/13 se pro vady řízení zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 20 342 Kč, a to do 30 dnů k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Jaroslava Topola, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou ze dne 15.4.2016 domáhal soudního přezkumu v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo podle ust. § 92 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, zamítnuto jako opožděné odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Svitavy ze dne 2.12.2014, č.j. 62088-14/OD-snj/4822-2014, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zák.

č. 361/2002 Sb., zákona o provozu na pozemních komunikacích, v platném znění. Žalobu odůvodnil následujícím způsobem:

Předně žalobce tvrdil, že „*Na napadené rozhodnutí je nutno hledět jako na doručené ke dni 29.2.2016, kdy bylo doručeno prostřednictvím datové schránky advokátu žalobce.*“ Naopak k dřívějšímu pokusu o doručení nemůže být dle názoru žalobce přihlíženo, neboť neměl žádné právní účinky. Žalovaný doručoval napadené rozhodnutí totiž jen substitutovi zástupce žalobce, kterým byl K. S., přičemž substitutem tohoto zástupce byl Ing. M. J., který na základě substituční plné moci podal odvolání do rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Zároveň žalobce zpochybnil samotné doručení rozhodnutí žalovaného substitutovi žalobce, kdy ten měl od 15.3.2015 zřízenou a aktivovanou datovou schránku a nemohlo tak dojít k doručení písemnosti fikcí na adresu trvalého pobytu dne 20.3.2015. Pokud žalovaný skutečně rozhodnutí vyhotovil a nepředal jej k řádnému doručení osobě oprávněné přijímat v daném řízení písemnosti, nelze na rozhodnutí hledět jako na řádně doručené a rozhodnutí nikdy nemohlo nabýt právní moci. Protože rozhodnutí žalovaného bylo doručeno teprve dne 29.2.2016, tj. po uplynutí zániku odpovědnosti za přestupek, žalobce navrhl, aby soud žalované rozhodnutí zrušil.

Ve vyjádření k žalobě žalovaný poukázal na související rozhodnutí krajského soudu, v rámci kterých byl žalobce seznámen s obsahem žalovaného rozhodnutí, zejména rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 25.11.2015, č.j. 52A 67/2015-48, které nabylo právní moci dne 29.12.2015 a žaloba je tak opožděná.

Krajský soud již v dané věci jednou rozhodoval, a to usnesením ze dne 25.1.2017, č.j. 52A 44/2016-41, přičemž se ztotožnil s názorem žalovaného uvedeným v jeho vyjádření k žalobě, kdy ten vyslovil názor, že žalobce byl s obsahem žalovaného rozhodnutí seznámen tím, že mu byl zaslán rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 25.11.2015, č.j. 52A 67/2015-48, přičemž v tomto řízení žalobce nedoručení žalovaného rozhodnutí považoval za nečinnost a krajský soud v tomto rozsudku citoval toto rozhodnutí a dospěl k závěru, že se o nečinnost nejednalo (tedy tato jiná žaloba byla zamítnuta). Zmíněným předchozím usnesením tak krajský soud žalobu odmítl pro opožděnost, když vycházel z materiální stránky doručení a považoval za doručení žalovaného rozhodnutí okamžik, kdy byl žalobci doručen zmíněný rozsudek krajského soudu, tj. vydaný ve věci sp.zn. 52A 67/2015, v němž byly uvedeny údaje o žalovaném rozhodnutí. Tento názor však neuznal Nejvyšší správní soud za správný, když na základě kasační stížnosti žalobce zrušil zmíněné předchozí usnesení krajského soudu, a to rozsudkem ze dne 20.9.2017, č.j. 6As 45/2017-34. V něm konstatoval, že ze zmíněného předchozího rozsudku krajského soudu ze dne 25.11.2015, č.j. 52A 67/2015-48 se žalobce pouze dozvěděl o tom, že rozhodnutí bylo vydáno a byl seznámen se způsobem řešení otázky v napadeném rozhodnutí (zamítnutí odvolání žalobce proti rozhodnutí o přestupku pro opožděnost). NSS dále konstatoval, že „*Samotné důvody, proč došlo k zamítnutí pro opožděnost, nebylo možné z odůvodnění dotčeného rozsudku zjistit. Ačkoliv stěžovatel mohl za pomoci zástupce, kterému bylo prvostupňové rozhodnutí doručováno, dovodit, proč žalovaný považoval odvolání podané 19.2.2015 za opožděné, tento způsob nelze považovat za plně nahrazující možnost seznámit se s obsahem napadeného rozhodnutí.*“

Zmíněný názor krajského soudu, uvedený ve zrušeném usnesení, tedy neobstál, přičemž současně krajský soud ze spisu 52A 67/2015 nezjistil, že by žalobce nahlížel do soudního spisu a seznámil se tak s žalovaným rozhodnutím, které v něm bylo založeno.

Zároveň krajský soud uznal za důvodnou námitku žalobce o tom, že žalované rozhodnutí bylo nesprávně doručováno Ing. M. J., který byl pouze substitutem zástupce žalobce, jímž byl K. S. Krajský soud se ztotožnil s názorem žalobce, podle něhož doručení písemnosti substitutovi nevyvolává právní účinky, které zákon spojuje s doručováním účastníkům řízení či jejich zástupcům, neboť dle § 34 odst. 2 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, správní orgán doručuje písemnost zástupci účastníka, přičemž zástupcem může být dle § 33 odst. 1 správního řádu jen jeden, a tímto zástupcem je osoba, které byla plná moc udělena, nikoliv substituční zástupce, tedy „substitut“. Krajský soud pouze koriguje způsob užití judikatury v žalobě, když žalobce nesprávně odkázal na rozhodnutí rozšířeného senátu NSS ze dne 4.11.2003, č.j. 1As 4/2003-48, jenž se však nevztahuje k doručování písemností ve správním řízení, ale v řízení vedeném podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, tedy v soudním řízení. Na danou věc se však vztahuje rozsudek NSS ze dne 25.2.2016, č.j. 9As 220/2015-47, ve kterém NSS poukazuje na ust. § 33 odst. 3 správního řádu, které „není ničím jiným než oprávněním zmocněnce udělit se souhlasem zmocnitele substituční plnou moc jiné osobě. Možnost udělení substituční plné moci musí být výslovně uvedena v původní plné moci, kterou vystavil účastník zmocněnci. Substitut se nestává zástupcem účastníka, ale zástupcem zmocněnce.“ Dále NSS konstatoval, že „správní orgány se žádného pochybení při doručování nedopustily, naopak doručení, kterého se stěžovatel neprávem dovolává (doručení substitutovi), nevyvolává právní účinky, které zákon spojuje s doručováním účastníkům řízení či jejich zástupcům“. V dané věci tak právní zástupce žalobce ve dvou věcech ke stejné otázce zastal zcela odlišný názor, když v žalobě správně tvrdí, že písemnosti dle správního řádu lze doručovat pouze zástupci žalobce, nikoliv substitutovi. Ale ten stejný zástupce ve věci sp.zn. 9As 220/2015 vedené u NSS tvrdil pravý opak. To nic nemění na tom, že je správný názor žalobce, resp. jeho zástupce, uvedený v dané žalobě. Jak vyplývá z žalovaného rozhodnutí, jako zástupce účastníka v něm byl uveden Ing. M. J., přestože je nesporné, že se jedná o substitučního zástupce, tedy žalovaný podstatně porušil ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, když doručoval toto rozhodnutí substitučnímu zástupci a jeho také uvedl nesprávně v rozhodnutí jako zástupce žalobce, tedy pro tuto vadu soud žalované rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 76 odst. 1 písm. c), § 78 odst. 1 a 4 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění, dále jen „s.ř.s.“). V dalším řízení žalovaný posoudí otázku uvedení zástupce v žalovaném rozhodnutí v souladu se závazným právním názorem tohoto soudu s tím, že při dalším rozhodování zároveň posoudí otázku možné prekluze odpovědnosti žalobce za přestupek (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když úspěšnému žalobci přiznal soud právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení, které dle rozhodnutí soudu zahrnují odměnu a paušální náhradu za 3 úkony právní služby, tj. příprava a převzetí věci, sepsání žaloby, podání kasační stížnosti proti předchozímu usnesení krajského soudu ze dne 25.1.2017, č.j. 52A 44/2016-41, tj. 3x 3 100 Kč a 3x 300 Kč, k tomu 21% DPH, celkem 12 342 Kč a dále soudní poplatek za podání žaloby a kasační stížnosti, tj. 3 000 Kč a 5 000 Kč, celkem tedy činí náhrada nákladů řízení 20 342 Kč (§ 60 odst. 1 s.ř.s., § 3, § 7, § 9, § 11, § 13 vyhlášky č. 177/1996 Sb., v platném znění).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 2. listopadu 2017

JUDr. Jan Dvořák v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení: